

พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคลกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิง ตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

Health promoting behaviors of pregnant women and the relationship between personal factors and health promoting behaviors of women Pregnant in the area Tambon Ai Ayers Veng district Bae Dong Province.

กฤตณัย มณีนวล¹ รมย์กมล วิจิตรจันทร์¹ ชยพล พูลภิรมย์³ และเกษมศรี ถนอมนวล⁴

¹สาขาการแพทย์แผนไทย ²สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารศาสตร์ ³คณะรัฐศาสตร์

มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา

99 หมู่ 6 ต.โพธิ์ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000

*E-mail: aimzaa-tonzaa@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิง ตั้งครรภ์ และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคลกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิง ตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา กลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 200 คน ใช้แบบสอบถามเน้นเครื่องมือวิจัย การวิเคราะห์ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ ของหญิง ตั้งครรภ์ ใช้สถิติการทดสอบ ไค - สแควร์ (Chi-square test)

ผลการวิจัย 1) ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า หญิงตั้งครรรภ์ส่วนใหญ่มีอายุ 20-29 ปี คิด เป็นร้อยละ 55.50 ส่วนใหญ่สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 95.50 ศาสนาส่วนใหญ่่นับถือศาสนา อิสลาม คิดเป็นร้อยละ 88.00 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 45.00 ส่วน ใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 72.00 รายได้ส่วนใหญ่มากกว่า 5,000 บาท/เดือน คิดเป็น ร้อยละ 95.00 อายุครรภ์ส่วนใหญ่เป็นหญิงหลังคลอดไม่เกิน 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.00 จำนวนครั้งที่ตั้งครรรภ์ส่วนใหญ่ตั้งครรรภ์ที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 27.50 อาการแทรกซ้อนส่วนใหญ่ไม่มีอาการแทรก ซ้อน คิดเป็นร้อยละ 53.00 2) ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ ทศนคติต่อการส่งเสริมสุขภาพ และปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรรภ์โดยรวมอยู่ในระดับดี 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคลกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิง ตั้งครรรภ์ พบว่า ระดับการศึกษา และอาการแทรกซ้อน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับ พฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรรภ์ ส่วน อายุ สถานภาพ ศาสนา อาชีพ รายได้ อายุ ครรภ์ จำนวนครั้งที่ตั้งครรรภ์ ไม่มี ความสัมพันธ์ทางสถิติ ($p > 0.05$) กับพฤติกรรมการส่งเสริม สุขภาพของหญิงตั้งครรรภ์ 4) พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรรภ์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ และทัศนคติต่อการ ส่งเสริม สุขภาพของหญิงตั้งครรรภ์ ส่วนปัจจัยการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรรภ์ ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติ ($p > 0.05$)

คำสำคัญ: พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ

ABSTRACT

The objective of this research was to study health promotion behavior of pregnant women and their personal factors that could be correlated to their health promotion behavior. The study took place

in the area of Ai YoewengSubdistrict, Be Tong District, Yala. The sampling population consisted of 200 people. Questionnaires were used for collecting data. Collected data was then analyzed yielding percentage, mean, and standard deviation figures. Chi-square was also utilized correlation purpose.

Results from the study showed that most of the pregnant women involved in the study were 20-29 years of age (55.50 %), married (95.50 %), held Muslim religious belief (88.00 %), had elementary school education (45.00 %), considered themselves to be agriculturalists (72.00 %), had a monthly income of above 5,000 baht (95.00 %)

Keywords : health promoting behaviors

1.บทนำ

ปัจจุบันสาเหตุการเสียชีวิตของมารดาและทารกเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งในงานอนามัย แม่และเด็ก จึงมีการพัฒนาคุณภาพของหญิงตั้งครรภ์ซึ่งเริ่มตั้งแต่การส่งเสริมสุขภาพหญิงตั้งครรภ์ อย่างต่อเนื่อง เพื่อสุขภาพอนามัยของมารดาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ที่มีผลโดยตรงต่อการ เจริญเติบโต และพัฒนาการของทารกในครรภ์ จนถึงระยะภายหลังคลอดโดยลดโอกาสเสี่ยงของการเกิดภาวะแทรกซ้อนระหว่างการตั้งครรภ์ ระยะคลอด และหลังคลอด ภาวะแทรกซ้อนที่พบได้ บ่อย ได้แก่ โรคความดันโลหิตสูงหรือครรภ์เป็นพิษ โรคเบาหวาน รกเกาะต่ำ คลอดก่อนกำหนด โรคอ้วนระหว่างการตั้งครรภ์ การแท้ง และโรคโลหิตจาง ซึ่งปัญหาเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อ ทารกในครรภ์ อาจทำให้ทารกแรกคลอดมีน้ำหนักตัวต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ (น้อยกว่า 2,500 กรัม) มีความพิการมาตั้งแต่กำเนิด และมีความผิดปกติทางสติปัญญา (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2552) ปัญหาเหล่านี้สามารถเกิดได้จากปัจจัยหลายอย่าง ได้แก่ ระยะห่างระหว่างการตั้งครรภ์น้อย หรือมากเกินไป (น้อยกว่า 18 เดือน หรือมากกว่า 60 เดือน) เคยมีประวัติการคลอดทารกแรกเกิดน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ และอายุมารดามากเกินไปหรือน้อยเกินไป (มากกว่า 35 ปี หรือน้อยกว่า 18 ปี) ดังนั้นการดูแลสุขภาพในขณะที่ตั้งครรภ์ จะส่งผลให้หญิงตั้งครรภ์มีสุขภาพที่ดีสามารถ ดำเนินการตั้งครรภ์ต่อไปจนถึงครบกำหนดคลอด (สำนักงานส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย, 2553)

จากข้อมูลสถิติชีพและสถานะสุขภาพของประชาชน จังหวัดยะลา ประจำปี พ.ศ.2552-2554 พบว่า อัตราการตายของมารดา คือ 12.37, 73.77 และ 60.80 คนต่อการเกิดมีชีพ 1 แสนคน ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าอัตราการตายของมารดาที่สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ ไม่เกิน 36 คนต่อการเกิดมีชีพ 1 แสนคน ส่วนอัตราการตายของทารกปริกำเนิด คือ 7.98, 7.44 และ 9.20 คนต่อการเกิดมีชีพ 1 พันคน ตามลำดับ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าอัตราการตายของทารกสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ ไม่เกิน 9 คนต่อการเกิดมีชีพ 1 พันคน และในขณะเดียวกันยังมีทารกแรกคลอดมี น้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ คือ ร้อยละ 9.18, 8.10 และ 8.75 ตามลำดับ ดังนั้นจะเห็นได้ คลอดมี น้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ ไม่เกินร้อยละ 7 (กลุ่มงาน สนับสนุนวิชาการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดยะลา, 2555) ซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาอนามัยแม่และเด็ก ปี พ.ศ.2553-2556 ที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้มารดาและทารกมี สุขภาพพลานามัยที่ดี (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2553)

จากปัญหาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ใน เขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา เพื่อศึกษาระดับ พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ ของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา และปัจจัยที่มี ความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ซึ่งสามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อ นำไปประกอบการวางแผนปรับปรุงแก้ไขคุณภาพต่อไปหากหญิงตั้งครรภ์มี

พฤติกรรมกรรมการส่งเสริม สุขภาพที่ถูกต้อง และเหมาะสมจะส่งผลดีต่อสุขภาพของมารดาและทารก

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวงอำเภอเบตง จังหวัดยะลา โดยพฤติกรรมกรรมการส่งเสริมสุขภาพตามแนวคิดของ Pender ประกอบด้วยพฤติกรรม 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ ด้านกิจกรรมทางกาย ด้านโภชนาการสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ด้านการพัฒนาทางจิตวิญญาณ และด้านการจัดการกับความเครียด (Pender, 1996)

ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ใน เขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

3.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

ตำบลอัยเยอร์เวงอำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีเขตพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมด 11 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านอัยเยอร์เวง, หมู่ที่ 2 บ้านก.ม.32, หมู่ที่ 3 บ้านก.ม.36, หมู่ที่ 4 บ้านธารมะลิ, หมู่ที่ 5 บ้านวังใหม่, หมู่ที่ 6 บ้านก.ม.38, หมู่ที่ 7 บ้านดอน, หมู่ที่ 8 บ้านอัยเยอร์ควีน, หมู่ที่ 9 บ้านนากอ, หมู่ที่ 10 บ้านจุฬารักษ์พัฒนา 10, หมู่ที่ 11 บ้านสามร้อยไร่

3.3 ขอบเขตด้านประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรหญิงตั้งครรภ์และหญิงหลังคลอดไม่เกิน 1 ปี ทั้งหมดในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง

จังหวัดยะลา ที่รับผิดชอบทั้งหมด 11 หมู่บ้าน จำนวน 200 คน โดยการสุ่มแบบเบาะจง

3.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะมีช่วงที่ทำการศึกษารวมตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ.2556 - เดือน มีนาคม พ.ศ.2557 รวมระยะเวลาทั้งหมดเป็น จำนวน 12 เดือน

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพ ศาสนา อาชีพระดับการศึกษา รายได้ อายุครรภ์ จำนวนครั้งที่ตั้งครรภ์ ภาวะแทรกซ้อนขณะตั้งครรภ์ มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมกรรมการส่งเสริมสุขภาพ ของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

4.2 ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมกรรมการ ส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

4.3 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์มีความสัมพันธ์ต่อ พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

5.2 ทำให้ทราบปัจจัยต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิง ตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ฐานในการจัดการบริการและส่งเสริมด้านการปฏิบัติตนในการ

5.3 สามารถเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดการบริการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

6.วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

6.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรหญิงตั้งครรภ์และหญิงหลังคลอดไม่เกิน 1 ปี ทั้งหมดในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่รับผิดชอบทั้งหมด 11 หมู่บ้าน จำนวน 200 คน

6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ การสอบถาม โดยใช้แบบสอบถามการศึกษาพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำนวน 200 คน แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพ ศาสนา อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ อายุครรภ์ จำนวนครั้งที่ตั้งครรภ์ และอาการแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์ จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ จำนวน 20 ข้อ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบคำว่า “ตอบถูก” หรือ

“ตอบผิด” เพียง 2 ตัวเลือกเท่านั้นโดยใช้เกณฑ์การวัดความรู้ ซึ่งมีหลักการดังนี้

ตอบถูก	ให้	1	คะแนน
ตอบผิด	ให้	0	คะแนน

การพิจารณาแปลระดับความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ คณะผู้วิจัยได้ คำนวณช่วงห่างอันตรรกาคชันในแต่ละระดับ โดยใช้สูตรคำนวณของเบสท์ (Best, 1977) ซึ่งมี คะแนนเต็ม 1 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ

คะแนนเฉลี่ย 0.00 - 0.33 หมายถึง มีความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์อยู่ในระดับควรปรับปรุง

คะแนนเฉลี่ย 0.34 - 0.67 หมายถึง มีความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 0.68 - 1.00 หมายถึง มีความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์อยู่ในระดับดี

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ โดยมีจำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อมีให้เลือกตอบ 4 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับข้อความมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับข้อความนั้น

ไม่เห็นด้วย หมายถึง มีความคิดเห็นไม่ตรงกับข้อความนั้น

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง มีความคิดเห็นไม่ตรงกับข้อความนั้นมากที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4	1	
เห็นด้วย	3	2	
ไม่เห็นด้วย	2	3	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	4	

การพิจารณาแปลระดับความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ คณะผู้วิจัยได้ คำนวณช่วงห่าง

อันตรรกาคชั้นในแต่ละระดับ โดยใช้สูตรคำนวณของเบสท์ (Best, 1977) ซึ่งมี คะแนนเต็ม 4

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.00 หมายถึง มีความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์อยู่ในระดับควรปรับปรุง

คะแนนเฉลี่ย 2.01 - 3.00 หมายถึง มีความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.01 - 4.00 หมายถึง มีความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์อยู่ในระดับดี

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ โดยมีจำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีให้เลือกตอบ 4 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับข้อความมากที่สุด

มาก หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับข้อความนั้น

ปานกลาง หมายถึง มีความคิดเห็นไม่ตรงกับข้อความนั้น

น้อย หมายถึง มีความคิดเห็นไม่ตรงกับข้อความนั้น

มากที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4	1
เห็นด้วย	3	2
ไม่เห็นด้วย	2	3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	4

การพิจารณาแปลระดับความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ คณะผู้วิจัยได้ คำนวณช่วงห่างอันตรรกาคชั้นในแต่ละระดับ โดยใช้สูตรคำนวณของเบสท์ (Best, 1977) ซึ่งมี คะแนนเต็ม 4 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ คิดเป็นรายข้อ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.00 หมายถึง มีความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์อยู่ในระดับควรปรับปรุง

คะแนนเฉลี่ย 2.01 - 3.00 หมายถึง มีความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.01 - 4.00 หมายถึง มีความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์อยู่ในระดับดี

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ ประกอบด้วย พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพตามแนวคิดของPender 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความ รับผิดชอบต่อสุขภาพ 6 ข้อ ด้านกิจกรรมทางกาย 18 ข้อ ด้านโภชนาการ 10 ข้อ ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล 3 ข้อ ด้านการพัฒนาทางจิตวิญญาณ: 3 ข้อ และด้านการจัดการกับความเครียด 6 ข้อ รวมทั้งหมด 46ข้อ โดยมี ให้เลือกตอบ 4 ระดับ ดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง ทำนปฏิบัติ 5 - 7 ครั้ง/สัปดาห์

ปฏิบัติบ่อยครั้ง หมายถึง ทำนปฏิบัติ 3 - 4 ครั้ง/สัปดาห์

ปฏิบัตินานๆ หมายถึง ทำนปฏิบัติ 1 - 2 ครั้ง/สัปดาห์

ไม่ได้ปฏิบัติ หมายถึง ใน 1 สัปดาห์ ทำนไม่เคยปฏิบัติเลย

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ	
ปฏิบัติเป็นประจำ	3	0
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	2	1
ปฏิบัตินานๆ ครั้ง	1	2
ไม่ได้ปฏิบัติ	0	3

การพิจารณาแปลระดับความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ คณะผู้วิจัยได้ คำนวณช่วงห่างอันตรรกาคชั้นในแต่ละระดับ โดยใช้สูตรคำนวณ ของเบสท์ (13est, 1977) ซึ่งมี คะแนนเต็ม 3 คะแนน คือ คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด ช่วงห่างอันตรรกาคชั้น จำนวนระดับคะแนน

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ คิดเป็นรายข้อ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.00 หมายถึง ความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์อยู่ในระดับควรปรับปรุง
คะแนนเฉลี่ย 2.01 - 3.00 หมายถึง มีความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.01 - 4.00 หมายถึง มีความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์อยู่ในระดับดี

6.3 การทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัย

6.3.1 กำหนดขอบเขตและโครงสร้างของแบบสอบถาม จากการทบทวนวรรณกรรมจาก ตำรา งานวิจัย และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

6.3.2 สร้างข้อคำถามของแบบสอบถาม และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน

6.3.3 ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษา พร้อมทั้งการใช้ภาษาในข้อความให้ เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง และนำมาแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามก่อนนำไปใช้

6.3.4 ทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัย (Reliability) ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามที่ได้ ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองคุณภาพของเครื่องมือกับหญิงตั้งครรภ์ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกัน กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย (Try Out) โดยทดลองใช้แบบสอบถามกับหญิงตั้งครรภ์ที่มารับบริการ ณ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านท่าช้าง อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค ซึ่งได้ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.922

6.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหญิงตั้งครรภ์โดยใช้ แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูลซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

6.4.1 ผู้วิจัยประชุมและวางแผน เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

6.4.2 ผู้วิจัยทำการลงพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ด้วยตนเอง

6.4.3 ผู้วิจัยลงพื้นที่และได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านวัง ใหม่ และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

6.4.4 ผู้วิจัยลงพื้นที่ติดต่อกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้านแต่ละ หมู่บ้าน ในตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา เพื่อขออนุญาตในการลงพื้นที่ดำเนินการเก็บ รวบรวมข้อมูล และชี้แจงวัตถุประสงค์ในการทำการวิจัย

6.4.5 ผู้วิจัยลงพื้นที่ ดำเนินการเก็บแบบสอบถามจากหญิงตั้งครรภ์และหญิงหลังคลอด ไม่เกิน 1 ปี จำนวน 200 คน ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ทั้งหมด 11 หมู่บ้าน โดยทำการเก็บแบบสอบถามตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2555 ถึงเดือน กรกฎาคม พ.ศ.2556

6.4.6 ผู้วิจัยได้ตั้งเงื่อนไขในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

6.4.6.1 การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามผู้วิจัยจะเป็นผู้สอบถามด้วยตนเอง

6.4.6.2 ผู้ตอบแบบสอบถามต้องเป็นหญิงตั้งครรภ์ และหญิงหลังคลอดไม่เกิน 1 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

6.4.6.3 ผู้ตอบแบบสอบถามต้องเป็นหญิงตั้งครรภ์ที่ย้ายเข้ามาอยู่อาศัยในพื้นที่ ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ไม่ต่ำกว่า 6 เดือน

6.4.6.4 ผู้ตอบแบบสอบถามต้องเป็นหญิงที่อยู่ในระหว่างการตั้งครรภ์นับตั้งแต่ เดือนตุลาคม พ.ศ. 2555 - เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2556

6.4.6.5 ผู้ตอบแบบสอบถามต้องเป็นหญิงหลังคลอดไม่เกิน 1 ปี นับตั้งแต่เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2555 - เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2556

6.4.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลมีความ ถูกต้องครบถ้วนโดยมีแบบสอบถามครบ 200 ชุด

6.4.5 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทำการเก็บรวบรวมได้ สมบูรณ์ที่สุด และทำการ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

6.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของหญิง ตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัด ยะลา ในการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาสามารถอธิบายได้

ดังนี้

6.5.1 ข้อมูลส่วนบุคคลวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติแจกแจงความถี่

6.5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ด้านการส่งเสริม สุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ วิเคราะห์โดยใช้ สถิติแจกแจง ความถี่ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน

6.5.3 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการส่งเสริม สุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ วิเคราะห์โดยใช้ สถิติแจกแจง ความถี่ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน

6.5.4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการรับรู้ ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพของหญิง ตั้งครรภ์ วิเคราะห์โดยใช้สถิติแจกแจงความถี่ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.5.5 ข้อมูลการวัดระดับพฤติกรรมส่งเสริม สุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ วิเคราะห์โดยใช้ สถิติแจกแจง ความถี่ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และการศึกษาปัจจัยที่ มีความสัมพันธ์ต่อ พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ จำแนก ตามตัวแปร ได้แก่ อายุ สถานภาพ ศาสนา ระดับ การศึกษา อาชีพ รายได้ อายุครรภ์ ลำดับการตั้งครรภ์ ภาวะแทรกซ้อนใน การตั้งครรภ์และความรู้ด้านการ ส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ ทัศนคติต่อการส่งเสริม สุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ และปัจจัยด้านการรับรู้ ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ ใช้ค่า (Chi - square) เพื่อใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ของ ตัวแปร

7.สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เกี่ยวกับ พฤติกรรมส่งเสริม สุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา พฤติกรรมส่งเสริม สุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ในเขต พื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวงอำเภอเบตง จังหวัดยะลา และเพื่อ ศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมส่งเสริม สุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ในพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษา วิจัยครั้งนี้เป็นหญิงตั้งครรภ์และหญิง หลังคลอดไม่เกิน 1 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวงอำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำนวน 200 คน การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการดำเนินการวิจัย โดย แบบสอบถามมี ทั้งหมด 5 ส่วน คือ ปัจจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมส่งเสริม สุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการ ส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ ปัจจัยด้านการ รับรู้ ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ และ ปัจจัยด้านพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ของหญิงตั้งครรภ์ ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่า สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) เท่ากับ 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการ แจกแจงความถี่ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับ พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ โดยใช้ สถิติไค-แอสควร์ (Chi-square) ผู้วิจัยสามารถ สรุปผล การศึกษาได้ดังนี้

7.1 สรุปผลการวิจัย

7.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลผลการวิจัย พบว่า หญิง ตั้งครรภ์ที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นหญิงตั้งครรภ์ที่มีอายุอยู่ ในช่วง 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.50 ส่วนใหญ่มี สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 95.50 ส่วนใหญ่ นับถือ ศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 88.00 ส่วนใหญ่ มีระดับ การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา คิดเป็น ร้อยละ 45.00 ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ

72.00 ส่วนใหญ่ มีรายได้ มากกว่า 5,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 95.00 อายุครรภ์ส่วนใหญ่ เป็นหญิงหลังคลอดไม่เกิน 1 ปีในร้อยละ 55.00 จำนวนครั้งที่ตั้งครรภ์ส่วนใหญ่ เป็นหญิงตั้งครรภ์ที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 27.50 การแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์ส่วนใหญ่ไม่มีอาการแทรกซ้อน คิดเป็นร้อยละ 53.00

7.1.2 ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ผลการศึกษา พบว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ใน ภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย 0.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12

7.1.3 ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ผลการศึกษา พบว่า ระดับทัศนคติต่อการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ในภาพ รวมอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย 3.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82

7.1.4 ปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ผลการศึกษา พบว่า ระดับปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพของ หญิงตั้งครรภ์ในภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย 3.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71

7.2 อภิปรายผล

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ ได้แก่ ระดับ การศึกษา อาการแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์ส่วนใหญ่ที่ไม่มี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ได้แก่ อายุ สถานภาพ ศาสนา อาชีพ รายได้ อายุครรภ์ ลำดับ การตั้งครรภ์ สามารถอธิบายได้ดังนี้

7.2.1 ปัจจัยด้านส่วนบุคคลของหญิงตั้งครรภ์

อายุผลการศึกษา พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับพฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวงอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ($n > 0.05$) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 20 -29 ปี หญิงตั้งครรภ์มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพในระหว่างการตั้งครรภ์อยู่ในระดับดี เช่น หญิงตั้งครรภ์มาตรวจครรภ์ตามแพทย์นัดอย่างสม่ำเสมอ และ

รับประทานอาหารประเภทเนื้อปลาเพิ่มขึ้นทำให้ทารกแข็งแรง ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของนุรไอณี หะยีดาโอ๊ะ, รอกเยาะห์แนปีแน และมารีแยเลงดิง (2555) ได้ทำการศึกษา พฤติกรรมการบริโภคอาหารและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคลกับพฤติกรรมการบริโภค อาหารของหญิงตั้งครรภ์ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นหญิงตั้งครรภ์ที่มาฝากครรภ์ ณ โรงพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพตำบลประจัน อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษา พบว่า อายุไม่มี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารของหญิงตั้งครรภ์

7.2.2 สถานภาพ

ผลการศึกษา พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับพฤติกรรมการส่งเสริม สุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ($p > 0.05$) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส หญิงตั้งครรภ์มีพฤติกรรมการส่งเสริม สุขภาพในระหว่างการตั้งครรภ์อยู่ในระดับดี เช่น การรับประทานยาบำรุงเลือดช่วยป้องกันโรค โลหิตจางในหญิงตั้งครรภ์ ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของบงกช เจะนิ (2553) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่อำเภอธารโต จังหวัดยะลา ผลการศึกษา พบว่า สถานภาพไม่ต่างกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง เพราะส่วนใหญ่หญิง ตั้งครรภ์มีสถานภาพสมรส

7.2.3 ศาสนา

ผลการศึกษา พบว่า ศาสนาไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับพฤติกรรมการ ส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ($p = 0.05$) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม หญิงตั้งครรภ์มีพฤติกรรมการส่งเสริม สุขภาพในระหว่างการตั้งครรภ์อยู่ในระดับดี เช่น การออกกำลังกายขณะตั้งครรภ์ช่วยให้สุขภาพคุณ แม่และเด็กแข็งแรง ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของชฎิธา รีย์จันทมาลา (2552) ได้ทำการ วิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ที่มารับการฝากครรภ์ในโรงพยาบาลศิริ ราช ผลการศึกษาพบว่า ศาสนา

ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิง ตั้งครรภ์

7.2.4 ระดับการศึกษา

ผลการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวงอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ($p < 0.05$) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาที่ไม่ได้รับการศึกษา หญิงตั้งครรภ์มีพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ อยู่ในระดับปานกลาง เช่น ไม่ได้หลีกเลี่ยงการดื่มน้ำอัดลม ชา กาแฟ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาที่มีระดับชั้นประถมศึกษา ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หญิงตั้งครรภ์มี พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ อยู่ในระดับดี เช่น รับประทานอาหารพวกเนื้อสัตว์ หรือถั่วต่างๆ และรับประทานผลไม้ต่างๆ เช่น กล้วย มะละกอ ส้ม เป็นประจำกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาที่มีระดับ อนุปริญญาตรี หญิงตั้งครรภ์มีพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับดี เช่น การรับประทานผัก ใบเขียว และผักอื่นๆเป็นต้น ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาที่มีระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี หญิงตั้งครรภ์มีพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับดี เช่น การรับประทานอาหารที่มีธาตุเหล็ก เช่น ไข่แดง ตับ ผักใบเขียว จะช่วยบำรุงเลือด ซึ่งไม่มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของนุรไอณี หะยีดาโอ๊ะ, รอกเยาะห์แนปีแน และมารีแยเลงดิง (2555) ได้ทำการศึกษา พฤติกรรมการบริโภคอาหาร และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคลกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารของหญิงตั้งครรภ์ กลุ่ม ตัวอย่างที่ศึกษาเป็นหญิงตั้งครรภ์ที่มาฝากครรภ์ ณ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลประจัน อำเภอ ยะรัง จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษา พบว่า ระดับ การศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ บริโภคอาหารของหญิงตั้งครรภ์

7.2.5 อาชีพ

ผลการศึกษา พบว่า อาชีพไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับพฤติกรรมการ ส่งเสริมสุขภาพของหญิง ตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวงอำเภอเบตง จังหวัด ยะลา ($p > 0.05$) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม หญิงตั้งครรภ์มีพฤติกรรมการ

ส่งเสริมสุขภาพในระหว่างตั้งครรภ์อยู่ในระดับดี เช่น การบริหารร่างกายจะทำให้คลอดบุตรได้ง่าย ขึ้น ซึ่งมีความ สอดคล้องกับงานวิจัยของนุรไอณี หะยีดาโอ๊ะ, รอกเยาะห์แนปีแน และมารีแยเลงดิง (2555) ได้ทำการศึกษา พฤติกรรมการบริโภคอาหารและความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านบุคคลกับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารของหญิง ตั้งครรภ์ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นหญิงตั้งครรภ์ที่มาฝาก ครรภ์ ณ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลประจัน อำเภอ ยะรัง จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษา พบว่า อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารของหญิง ตั้งครรภ์

7.2.6 รายได้

ผลการศึกษา พบว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์ ทางสถิติกับพฤติกรรมการ ส่งเสริมสุขภาพของหญิง ตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวงอำเภอเบตง จังหวัด ยะลา ($p > 0.05$) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มี รายได้มากกว่า 5,000 บาท หญิงตั้งครรภ์มีพฤติกรรมการ ส่งเสริมสุขภาพในระหว่างตั้งครรภ์อยู่ในระดับดี เช่น ได้รับการตรวจครรภ์ตามแพทย์นัด และมี อาการคลื่นไส้ อาเจียน มีอาการบวม ปวดศีรษะ ตาพร่ามัวรีบมาพบ แพทย์ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ งานวิจัยของนุรไอณี หะยีดาโอ๊ะ, รอกเยาะห์แนปีแน และมารีแยเลงดิง (2555) ได้ ทำการศึกษา พฤติกรรมการบริโภคอาหารและ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคลกับพฤติกรรมการ บริโภค อาหารของหญิงตั้งครรภ์ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็น หญิงตั้งครรภ์ที่มาฝากครรภ์ ณ โรงพยาบาล ส่งเสริม สุขภาพตำบลประจัน อำเภอ ยะรัง จังหวัดปัตตานี ผล การศึกษา พบว่า รายได้ไม่มี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การบริโภคอาหารของหญิงตั้งครรภ์

7.2.7 อายุครรภ์

ผลการศึกษา พบว่า อายุครรภ์ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับพฤติกรรมการ ส่งเสริมสุขภาพ ของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวงอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ($p > 0.05$) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นหญิงหลังคลอดที่มีอายุครรภ์ไม่เกิน 1 ปี หญิง ตั้งครรภ์มี พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพในระหว่าง

ตั้งครรภ์อยู่ในระดับดี เช่น มารดาที่ไม่ได้มารับการตรวจ และการดูแลระหว่างตั้งครรภ์จะมีโอกาสได้รับอันตรายจากการตั้งครรภ์มากกว่าผู้ที่ได้รับการตรวจ การดูแลอย่างสม่ำเสมอ และเมื่อทารกในครรภ์ต้นผิดปกติหรือหยุดเต้น ควรรีบมาพบแพทย์ ซึ่งมี ความสอดคล้องกับงานวิจัยของนุรไอณี หะยีดาโต๊ะ, รอกเยาห์แนปีแน และมารี แยเลงดิง (2555) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมมารดาบริโภคอาหารและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคลกับพฤติกรรมมารดาบริโภคอาหารของหญิงตั้งครรภ์ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นหญิงตั้งครรภ์ที่มาฝากครรภ์ ณ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลประจัน อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษา พบว่า อายุ ครรภ์ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมารดาบริโภคอาหารของหญิงตั้งครรภ์

2.7.8 จำนวนครั้งที่ตั้งครรภ์

ผลการศึกษา พบว่า จำนวนครั้งที่ตั้งครรภ์ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับ พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอบางขัน จังหวัด ยะลา ($p > 0.05$) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีจำนวนครั้งที่ตั้งครรภ์ครรภ์ที่ 2 หญิงตั้งครรภ์มีพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพในระหว่างตั้งครรภ์อยู่ในระดับดี เช่น หญิงตั้งครรภ์มี น้ำหนักเพิ่มขึ้นประมาณ 10 กิโลกรัม จนถึงวันคลอด และมารดาได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันบาดทะยัก 3 เข็ม เพื่อป้องกันการเป็นบาดทะยักในทารก ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ บงกช เจณี (2553) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่อำเภอธารโต จังหวัดยะลา ผลการศึกษา พบว่า ลำดับที่ของการตั้งครรภ์ต่างกันมีพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง ไม่แตกต่างกัน

7.2.9 อาการแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์

ผลการศึกษา พบว่า อาการแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์มีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวงอำเภอบางขัน จังหวัดยะลา ($p > 0.05$) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาไม่มีอาการแทรกซ้อนใน

ระหว่าง การตั้งครรภ์ มีพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพในระหว่างตั้งครรภ์อยู่ในระดับดี เช่น การ รับประทานอาหาร ขนบปังกอบ จะช่วยลดอาการคลื่นไส้ อาเจียน ช่วงหลังตื่นนอนได้ในหญิง ตั้งครรภ์ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีอาการคลื่นไส้ อาเจียน มีพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพใน ระหว่างการตั้งครรภ์อยู่ในระดับปานกลาง เช่น การมีบุตรทำให้ต้องลดทอนความเป็นอิสระในการ ดำเนินชีวิต ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของนุรไอณี หะยีดาโต๊ะ, รอกเยาห์แนปีแน และมารี แยเลงดิง(2555) ได้ทำการศึกษาพฤติ มารดาบริโภคอาหารและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้าน บุคคลกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารของหญิงตั้งครรภ์ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นหญิงตั้งครรภ์ที่มา ฝากครรภ์ ณ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลประจัน อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานีผล การศึกษาพบว่า อาการแทรกซ้อนในระหว่างการตั้งครรภ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหาร ของหญิงตั้งครรภ์ จึงทำให้หญิงตั้งครรภ์มีการรับประทานอาหารได้อย่างปกติ

7.3 ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ผลการศึกษา พบว่า ความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวงอำเภอบางขัน จังหวัด ยะลา ($p < 0.05$) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการ ส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับดี มีพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพในระหว่างการตั้งครรภ์อยู่ในระดับปานกลาง เช่น ดื่มนม หรือน้ำเต้าหู้อย่างน้อยวันละ 2 แก้ว หรือ 2 กล่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของบงกช เจณี (2553) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่อำเภอธารโต จังหวัด ยะลา ผลการศึกษา พบว่า หญิงตั้งครรภ์ที่มีความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ต่างกันกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของหญิงตั้งครรภ์ เพราะการมีความรู้จะทำให้บุคคล สามารถนำเอา ข้อเท็จจริงที่เป็นนามธรรมไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อแสดงออก ซึ่งพฤติกรรม จะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม

และไม่เหมาะสมนั้นก็ขึ้นอยู่กับความรู้ที่ได้รับของตัวหญิงตั้งครรภ์เอง

7.3.1 ทศนคติต่อการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ ผลการศึกษา พบว่า ทศนคติต่อการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ($p < 0.05$) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีทศนคติต่อการส่งเสริมสุขภาพ ของหญิงตั้งครรภ์อยู่ในระดับดี มีพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพในระหว่างการตั้งครรภ์อยู่ในระดับ ปานกลาง เช่น ติดตามข่าวสารด้านสุขภาพอยู่เสมอ ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของฐิตารีย์วันทมาลา (2552) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ที่มารับการ ยา ตรีรกในโรงพยาบาลศิริราช ผลการศึกษา พบว่า ทศนคติต่อการส่งเสริมสุขภาพขณะตั้งครรภ์มี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

7.3.2 การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ผลการศึกษา พบว่า การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ไม่มี ความสัมพันธ์ทางสถิติกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ในเขตพื้นที่ตำบลอัยเยอร์ เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ($p < 0.05$) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริม สุขภาพของหญิงตั้งครรภ์อยู่ในระดับดี มีพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพในระหว่างการตั้งครรภ์อยู่ใน ระดับดี เช่น ขณะตั้งครรภ์ 3 เดือนแรก ทำนวดการมีเพศสัมพันธ์ และมีเพศสัมพันธ์โดยทำที่ เหมาะสมโดยไม่กดทับหน้าท้องซึ่งไม่มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของฐิตารีย์ จันทมาลา (2552) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ที่มารับการฝากครรภ์ใน โรงพยาบาลศิริราช ผลการศึกษา พบว่า การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพขณะตั้งครรภ์มี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

7.4 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 2 ส่วน คือ

7.4.1 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

7.4.1.1 จากการศึกษา พบว่า หญิงตั้งครรภ์มีพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้าน กิจกรรมทางกายอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งการออกกำลังกายเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลให้หญิง ตั้งครรภ์คลอดบุตรได้ง่ายขึ้น ดังนั้นเจ้าหน้าที่ รพ.สต. ควรมีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย แก่ หญิงตั้งครรภ์เพื่อส่งเสริมให้มารดาและทารกมีสุขภาพที่แข็งแรง

7.4.1.2 จากการศึกษา พบว่า หญิงตั้งครรภ์มีพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้านการ จัดการความเครียดอยู่ในระดับปานกลาง หญิงตั้งครรภ์ควรหาเวลาว่างเพื่อผ่อนคลายเครียด เช่น มี เวลาสังสรรค์กับครอบครัวและเพื่อนบ้าน เพื่อส่งเสริมให้หญิงตั้งครรภ์เกิดความผาสุกด้านร่างกาย และจิตใจ

7.4.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

7.4.2.1 ควรมีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงของลักษณะ พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ และใช้เป็นแนวทางในการให้คำแนะนำและ ส่งเสริมการปฏิบัติตนที่ถูกต้องระหว่างตั้งครรภ์

7.4.2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ ในจังหวัดอื่นๆ ที่มีลักษณะที่แตกต่างกัน เช่น ค่านิยม วัฒนธรรม ประเพณี ซึ่งอาจทำให้ได้ตัวแปรที่มีผลต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์แตกต่างไปจากเดิมและอาจเป็นประโยชน์ ในการวางแผนการดำเนินงานที่เกี่ยวกับหญิงตั้งครรภ์ได้เหมาะสมตามสภาพท้องถิ่นนั้นๆ

8.บรรณานุกรม

- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2552). **ในแผนตรวจราชการและนิเทศงานกรณีปกติระดับกระทรวงสาธารณสุข**, กรุงเทพฯ : สยามศิลปะการพิมพ์.
- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2553). **แผนยุทธศาสตร์พัฒนาอนามัยแม่และเด็ก**. 11 2553-2556.

- กันยา สุวรรณแสง. (2534). **จิตวิทยาทั่วไป**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช,
- กลุ่มงานสนับสนุนวิชาการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดยะลา. (2555). **วิสัยทัศน์พัฒนาระบบสุขภาพ. จังหวัดยะลาปี 2555-2559** “ชาวจังหวัดยะลาสุขภาพดีระบบสุขภาพมีมาตรฐาน”.
- กองวางแผนครอบครัวและประชากร กรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุข. (2540). **อนามัยการเจริญพันธุ์ในประเทศไทยเอกสารประกอบการสัมมนาระดับชาติ เรื่อง “อนามัยเจริญพันธุ์” ณ โรงแรมนิโก้มหานคร กรุงเทพมหานคร.**
- เฉลิมพล ต้นสกุล. (2541). **พฤติกรรมศาสตร์ สาธารณสุข**, พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สหประชาพานิชย์ .
- เฉลิมศรี สุวรรณเจดีย์ และจุฬารัตน์ สมรูป. (2553). **คู่มือการใช้ยาและการจัดการพยาบาลวิทยาลัยพยาบาล.สภากาชาดไทย.**
- ชัยพร วิชชาวุธ. (2523). **การวิจัยเชิงจิตวิทยา**, กรุงเทพมหานคร: สารมวลชน.
- ชุตตา จิตพิทักษ์. (2525). **พฤติกรรมเชิงจิตวิทยา**, กรุงเทพมหานคร: สารมวลชน.
- ชวนพิศ นรเดชานนท์. (2542). **ภาวะแทรกซ้อนเนื่องจากการตั้งครรภ์, การประเมินและแผนการพยาบาล.** กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ญาณิศา วงศ์คำ. (2551). **“ศึกษาพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของสตรีมีครรภ์ในคลินิกฝากครรภ์ระดับปริมภูมิเขตหนึ่งจังหวัดเชียงราย”**, (พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการผดุงครรภ์ ชั้นสูง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ฐิตารีย์ จันทมาลา. (2552). **“ศึกษาพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ที่มารับการฝากครรภ์ในโรงพยาบาลศิริราช”**, (วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สุขศึกษา, สาขาสุขศึกษาภาควิชาพลศึกษา).
- ดารณี พานทอง, พาลุสุข และสุรเสกข์พงษ์ หาญยุทธ. (2542). **ทฤษฎีการจูงใจ**, พิมพ์ครั้งที่ 5, กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นุรไอนี ทะยิดาโอะ, รอกีเยาะห์แนบีแน และมารีแยเลง ดัง. (2555). **“ศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของหญิงตั้งครรภ์ที่มาฝากครรภ์ ณ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลประจัน อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี”** (วิทยาศาสตร์บัณฑิต, สาธารณสุขศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา นครศรีธรรมราช).
- บงกช เจนะ. (2553). **“พฤติกรรมกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของหญิงตั้งครรภ์ ณ สถานีอนามัยในเขตพื้นที่อำเภอยะรัง จังหวัดยะลา”**, (วิทยาศาสตร์บัณฑิต, สาธารณสุขชุมชน วิทยาลัยสาธารณสุขสิรินธรยะลา).
- ประสิทธิ์ ทองอ่อน. (2542). **พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาสังคม**. กรุงเทพมหานคร: คอมพิวเตอร์.
- ประเวศ วะสี. (2541). **บนเส้นทางใหม่การส่งเสริมสุขภาพวิถีชีวิตและสังคม**, กรุงเทพมหานคร : หมอชาวบ้าน.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). **ทัศนคติ, การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย**, พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- พวงน้อย สาครรัตนกุลม และจันทิมา ขนบดี. (2547). **การพยาบาลสตรีตั้งครรภ์**. ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์, โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พิสมัย จันทวิมล. (2541). **นิยามศัพท์ ส่งเสริมสุขภาพ**, กรุงเทพมหานคร: บริษัทไชร์จำกัด.
- แพรวพรรณ แสงทองรุ่งเจริญ และรพีพรรณ วิบูลย์วัฒนกิจ. (2554). **“ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์”** วารสารการพยาบาลและสุขภาพ ไพบูลย์.
- เทวรักษ์. (2537). **จิตวิทยาศึกษาพฤติกรรมภายนอกและภายใน**, กรุงเทพมหานคร: เอสดี เพรส.
- วรรณ ศรีวิไล และกมลรัตน์ ศักดิ์สมบูรณ์. (2537). **“ความสัมพันธ์ระหว่างแรงสนับสนุนทางสังคมพฤติกรรมดูแลตนเองของหญิงตั้งครรภ์ที่มีความเสี่ยงสูงและน้ำหนักทารกแรกเกิดในจังหวัด**

- ราชบุรี**, รายงานการวิจัย นนทบุรี, กระทรวงสาธารณสุข.
- วิฑูรย์ ถึงประพันธ์. (2541). **นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ**, พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : สำนักพิมพ์สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขโครงการตำรา.
- วัฒนา ศรีพจนารถ. (2543). **BobokLowdermilk and Jensen**, พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.
- ศิริรัตน์.ปานอุทัย และกนกพร สุคำวัง. (2548). **พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุโรคเรื้อรังในเขตภาคเหนือของประเทศไทย**. หน่วยงาน, กลุ่มวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาสิต. (2536). **ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม**, กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมจิตต์ สุพรรณทัศน์. (2542). **พฤติกรรมกรรมการเปลี่ยนแปลงในกิตติ วัฒนกุล บรรณาธิการ**
- สมาน มานะกิจ. (2539). **“ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อของผู้บริหารและพนักงานสถานพยาบาลเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**, (คณะพัฒนาสังคมสาขาวิชาการจัดการการพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).
- สุดาวรรณ ชันธมิตร. (2538). **“พฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติในภาคใต้”**, (วิทยานิพนธ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- สุมาลี กลิ่นแมน. (2551). **“ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์”**, วารสารสาธารณสุขศาสตร์.
- สุรเกียรติ อาชานานุภาพ. (2541). **วิวัฒนาการส่งเสริมสุขภาพระดับนานาชาติ**, พิมพ์ครั้งที่ 2, นนทบุรี: โครงการตำรา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). **แผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9** (พ.ศ. 2545-2549).
- อรุณ รักษ์ธรรม. (2541). **ทฤษฎีองค์การและพฤติกรรมองค์กร**, พิมพ์ครั้งที่ 4.
- สำนักงานส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย. (2553). **การศึกษาสถานการณ์พัฒนางานอนามัยแม่และเด็ก**.
- อารีรัตน์ บากาสะแต. (2542). **คู่มือการศึกษาสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เรื่องการปรับพฤติกรรม**.
- อุบลรัตน์ จินดาวณิชต์. (2545). **“ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงชนิดไม่ทราบสาเหตุโรงพยาบาลเส้าไห้ จังหวัดสระบุรี”** (วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- Harris, D.M., and Guten, S, 1979, Health protective behavior, An exploratory study.
- Kasi, S.V., Cobb, S, 1966, “Health behavior illness behavior and sick role behaviorHealthandillness behavior, Achieves of Environmental Health, Vol. 12.
- Lowenstein, V, and Rinehart, J.M., 1981, “Psychosocial factorsrelated to health maintenanceBehaviors of pregnant woman”, Reading for Nursing Research.
- Murray, R.B., and Zentner, J.P., 1993, Nursing assessment and health promotion strategiesThrough the life span.,5 ed, Connecticut, Appleton and Lang.
- Old, S.B., 1984, Obstetric Nursing.California, Addison-Wesley.
- Palank, C.L., 1991, “Determinate of health promotion behavior, Nursing Clinics of North America.
- pender. N.I. 1987, Health promotion in nursing practice, 2 ed, Connecticut, Appleton and Lang.

Dender, N.J., 1996, Promotion in nursing practice, 3 ed, Connecticut, Appleton and Lang Walker. JR 9, 1990, 268, “Semiparametric estimation of election”, Vol. 9, of Selection models, Some Empirical Results,

Zlegel, E.M., Cranley, M.S.,1994 , Enfermagenodstetricia, 8 ed, Rio de Janeiro, Guanabarakoogan.